

USNESENÍ SOUDU PRO VEŘEJNOU SLUŽBU
(třetího senátu)
24. května 2007

Spojené věci F-27/06 a F-75/06

Alessandro Lofaro
v.
Komise Evropských společenství

„Úředníci – Dočasný zaměstnanec – Prodloužení zkušební doby – Propuštění po uplynutí zkušební doby – Akty zasahující do právního postavení – Lhůta pro podání stížnosti – Nepřípustnost“

Úplný text ve francouzském jazyce II-A-1 - 835

Předmět: Žaloby, podané na základě článků 236 ES a 152 AE, kterými A. Lofaro požaduje zaprvé zrušení rozhodnutí orgánu oprávněného k uzavírání pracovních smluv ze dne 6. června 2005 o prodloužení zkušební doby, kterou vykonal jako dočasný zaměstnanec; zadruhé zrušení rozhodnutí stejného orgánu ze dne 28. září 2005 o jeho propuštění; zatřetí zrušení jeho zpráv po uplynutí zkušební doby a začtvrté uložení Komisi jemu zaplatit náhradu škody.

Rozhodnutí: Žaloby se odmítají jako nepřípustné. Každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení.

Shrnutí

1. *Úředníci – Žaloba – Předcházející správní stížnost – Datum podání*
(Služební řád, čl. 90 odst. 2)

2. *Úředníci – Žaloba – Předcházející správní stížnost – Lhůty*
(Služební řád, čl. 90 odst. 2)

3. *Úředníci – Žaloba – Akt nepříznivě zasahující do právního postavení – Pojem – Rozhodnutí o prodloužení zkušební doby dočasného zaměstnance*
(Služební řád, čl. 90 a 91)

1. Článek 90 odstavec 2 řádu musí být vykládán tak, že stížnost je „podána“ ne tehdy, když je odeslána orgánu, ale tehdy, kdy je tomuto orgánu doručena. Zásada právní jistoty ukládá přijmout tento výklad, jenž jako jediný může orgánu umožnit zjistit okamžik, od kterého běží lhůta, v průběhu které musí doručit své odůvodněné rozhodnutí obsahující odpověď na stížnost. Samozřejmě skutečnost, že orgán připojí razítko o přijetí na dokument, který jí byl zaslán, mu neumožňuje přiznat tomuto dokumentu určité datum podání. Nicméně jedná

se o prostředek vyplývající z dobré správní praxe, jenž až do prokázání opaku zakládá domněnku, že zmíněný dokument mu došel v uvedené datum.

(viz body 36 až 39)

Odkazy:

Soudní dvůr: 26. listopadu 1981, Michel v. Parlament, 195/80, Recueil, s. 2861, body 8 a 13

Soud prvního stupně: 25. září 1991, Lacroix v. Komise, T-54/90, Recueil, s. II-749, body 28 a 29

Soud prvního stupně: 15. května 2006, Schmit v. Komise, F-3/05, Sb. VS s. I-A-1-9 a II-A-1-33, body 28 a 29

2. Úředník není oprávněn uplatňovat omluvitelné pochybení, jímž lze odůvodnit zpoždění jeho stížnosti kvůli tomu, že orgán v odpovědi na dřívější stížnost označil, že datum podání této stížnosti bylo datem, které na něm uvedl úředník a ne datem, ke kterému byla orgánu doručena. Pouhou nepřesnost v datu, uvedeném ostatně na jiném dokumentu než rozhodnutí, které je předmětem nové stížnosti, totiž nelze považovat za skutečnost, která mohla, co se týče data, ke kterému je třeba považovat stížnost za podanou ve smyslu čl. 90 odst. 2 služebního řádu, způsobit zmatení jednotlivce v dobré víře, jenž prokázal veškerou řádnou péči požadovanou od běžně informovaného subjektu.

Takové zmatení, jehož důsledkem může být omluvitelné pochybení, rovněž nemohou vyvolat okolnosti, za předpokladu jejich prokázání, že jednak podle vnitrostátních právních řádů většiny členských států je relevantním datem pro posouzení, zda správní stížnost byla podána ve lhůtě, datum jejího zaslání a nebo datum jejího doručení správnímu orgánu, že jednak uplatňuje datum odeslání

v jiných řízeních než řízení o stížnosti podle čl. 90 odst. 2 služebního řádu, nebo, konečně, že v případech kdy je rozhodujícím datem ohledně podání stížnosti nebo žaloby datum přijetí, pak Komise o tom výslovně informuje dotyčné osoby.

(viz body 47 až 49)

3. Návrhy na jednak zrušení rozhodnutí o prodloužení zkušební doby dočasného zaměstnance, a jednak zrušení zpráv po uplynutí zkušební doby, na základě kterých orgán oprávněný k uzavírání pracovních smluv přijal rozhodnutí o jeho propuštění, jsou nepřijatelné. Jestliže totiž rozhodnutí o propuštění jako takové tím, že stanoví konečné stanovisko orgánu a má tak bezprostřední a okamžitý dopad na zájmy zaměstnance, představuje akt nepříznivě zasahující do právního postavení posledně uvedeného, je tomu jinak v případě zpráv po uplynutí zkušební doby a rozhodnutí o prodloužení zkušební doby, které jsou pouze přípravnými akty pro rozhodnutí o propuštění.

Takové stanovisko nezabavuje žalobce možnosti účinně zahájit soudní řízení. V případě propuštění zaměstnance po uplynutí zkušební doby má totiž tento možnost podat žalobu proti rozhodnutí a uplatňovat nesprávnosti předchozích aktů, které jsou s ním úzce spojeny.

(viz body 59 až 61, 68 a 70)

Odkazy:

Soud prvního stupně: 8. března 2005, D v. EIB, T-275/02, Sb. VS s. I-A-51 a II-211, bod 45